

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Tos/102/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1519010438
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Šamko
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1519010438.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Šamka a členov senátu JUDr. Magdalény Blažovej a JUDr. Márie Szabóovej, v trestnej veci odsúdeného M. Q. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona a iné, v konaní o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 7Nt/14/2019 zo dňa 24.08.2020 na neverejnom zasadnutí konanom dňa 04.11.2020 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného M. Q., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Samosudkyňa Okresného súdu Bratislava V napadnutým uznesením podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku zamietla návrh odsúdeného M. Q. na povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Bratislava V pod sp.zn. 1T/45/2015 pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona a iné z dôvodu, že nezistila podmienky obnovy konania.

Proti tomuto uzneseniu podal ihneď po jeho vyhlásení odsúdený sťažnosť, ktorú písomne odôvodnil prostredníctvom obhajcu podaním doručeným súdu dňa 31.08.2020.

Obhajca namieta, že súd odmietol výsluch svedka W. X. v jeho domácom prostredí a pri rozhodovaní o návrhu na povolenie obnovy konania sa ani nevysporiadal s písomným vyjadrením svedka W. X., vôbec sa s ním nezaoberal. Súď pritom v konaní o povolení obnovy konania nevykonáva dôkazy v zmysle § 253 Tr. por., ale iba posudzuje, či sú nové skutočnosti, alebo dôkazy súdu skôr neznáme. Preto sa obhajca domnieva, že súď mal aj bez vypočutia svedka W. X. zobrať pri rozhodovaní v predmetnej veci do úvahy jeho písomné vyjadrenie. Rovnako sa súď prvého stupňa žiadnym spôsobom nezaoberal čestným vyhlásením P. Q., ktoré v súvislosti s ostatnými vyhláseniami svedkov (W. X., Z. E.) celkom jednoznačne vyvracajú priebeh po incidente obžalovaného s poškodeným. Súď tiež vôbec neprihliadal na písomné vyhlásenie Z. E., pričom úvahu o neprihliadnutí na predmetný dôkaz odôvodnil súď tým, že Z. E. vypovedala v prípravnom konaní a teda nejde o skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme. Obhajca sa domnieva, že takáto úvaha súdu je nesprávna. Podľa ustálenej právnej praxe, predtým neznámym dôkazom sa rozumie predovšetkým dôkaz, ktorý nebol vykonaný v pôvodnom konaní (napr. výpovede predtým nevypočutého svedka), ale aj dôkaz síce v pôvodnom konaní vykonaný, ale s novým obsahom (napr. zmena výpovede tzv. spolupracujúceho svedka). Ak by v dôsledku tohto dôkazu došlo k podstatnej zmene výpovede svedka, predmetom hodnotenia súdu musí byť okolnosť, pre ktorú došlo k obsahovej zmene dôkazu. Obhajca má za to, že postupom súdu, v zmysle ktorého súď neprihliadal, resp. sa vôbec nezaoberal obžalovaným prezentovanými novými dôkazmi, porušil ustanovenie § 2 ods. 10 Tr. por. Súď sa pri rozhodovaní zameril len na výsluch svedka V. H., z ktorého výpovede nie je zrejmé, či videl celý incident medzi obžalovaným a poškodeným. Z uvedených dôvodov obhajca napáda

uznesenie pre nesprávnosť niektorého jeho výroku a porušenie ustanovení o konaní, ktoré uzneseniu predchádzalo, keďže toto porušenie mohlo spôsobiť nesprávnosť niektorého výroku uznesenia. Zároveň obhajoba žiada povolenie obnovy konania, keďže vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr nežnáme, ktoré by samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatela, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatela, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

K sťažnosti odsúdeného sa písomným podaním doručený súdu prvého stupňa dňa 12.10.2020 vyjadril aj prokurátor, ktorý uvádza, že sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, nakoľko odsúdený v rámci konania o návrhu na povolenie obnovy konania neuviedol žiadne také nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by boli pre súd nové a teda skôr nežnáme a ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi viesť k inému rozhodnutiu súdu, ako je pôvodné právoplatné rozhodnutie. Zo spisového materiálu Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1T/45/2015 okrem iného vyplýva, že odsúdený sa v procesnom postavení obvineného priznal, že v kritickom čase poškodeného fyzicky napadol a to tak, že poškodeného chytil pod krkom za oblečenie, opakovane sa mu vyhrážal, že ho zabije a následne ho aj udrel niekoľkokrát (asi ti krát) čelom do jeho čela, ale poprel, že by poškodeného udrel rukami do tváre a ani do oblasti brucha. Tvrdeniam poškodeného, ktorý uviedol, že odsúdený ho udrel dlaňou do tváre, konkrétne do oblasti ľavého ucha a následne ho niekoľkokrát opakovane udrel pravou rukou zovretú v päšť do oblasti ľavého oka a do oblasti brucha a medzitým ho niekoľkokrát udrel čelom do jeho čela, zodpovedanú aj závery znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctva a farmácie z odvetvia chirurgie a traumatológie V. V. M., W.. Zo záverov tohto znaleckého posudku vyplýva rozsah a lokalizácie poranení je možné potvrdiť, že poranenia poškodeného mohli vzniknúť tak, ako to popisuje poškodený vo výpovedi. V tomto smere prokurátor poukázal aj na úradný záznam ppráp. V. X. a nstržm. V. P. G. zo dňa 14.10.2014 a úradný záznam ppráp. V. X. a ppráp. M. zo dňa 15.10.2014, z ktorých vyplýva, že hliadka PZ sa dostavila na miesto činu dňa 14.10.2014 v čase o 19:45 hod., teda bezprostredne po verbálnom a fyzickom napadnutí poškodeného. Hliadka PZ v úradnom zázname aj konštatovala, že na poškodenom boli vidno stopy po fyzickom napadnutí a že poškodený išiel na ošetrenie na CP Antolská, pričom bol poučený, aby sa dostavil na obvodné oddelenie za účelom podania trestného oznámenia. Prokurátor tiež poukázal na vyjadrenie odsúdeného, ktorý uviedol, že o skutočnostiach, ktoré uvádza ako nové, vedel už skôr, dokonca sčasti ešte pred vydaním trestného rozkazu, ale napriek tomu odsúdený proti trestnému rozkazu opravný prostriedok nepodal a návrh na povolenie obnovy konania podal až dňa 08.07.2019, pričom ako dôvod uviedol, že v podstate má obavu, aby sa nezmenil jeho podmienený trest na nepodmienený, zvlášť, keď bo v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia právoplatne odsúdený pre ďalší trestný čin nebezpečného vyhrážania, ktorého sa dopustil pod vplyvom alkoholických nápojov. Na základe týchto skutočností prokurátor navrhol sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietnuť.

Krajský súd na podklade sťažnosti obvineného preskúmal podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia, a zistil, že sťažnosť odsúdeného je nedôvodná.

Z predloženého spisového materiálu sťažnostný súd zistil nasledovné skutočnosti:

Dňa 10.07.2019 podal odsúdený M. Q. návrh na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 1T/45/2015 zo dňa 02.06.2015, pričom svoj návrh bližšie neodôvodnil.

Svoj návrh na povolenie obnovy konania odsúdený prostredníctvom svojho obhajcu doplnil písomným podaním zo dňa 24.10.2019 a priložil písomné vyjadrenia P. Q., Z. E., W. X. a V. H. a lekársku správu zo dňa 04.08.2015. Obhajca poukázal na to, že z písomných vyhlásení svedkov incidentu W. X., V. H. , matky odsúdeného a svedkyne Z. E. vyplýva, že k žiadnym fyzickým úderom dňa 14.10.2019 zo strany odsúdeného voči poškodenému nedošlo. Pokiaľ ide o priznanie odsúdeného v pôvodnom konaní, odsúdený bol v deň incidentu značne opitý, incident si takmer nepamätal. Tesne pred jeho výsluchom mu bolo doručené aj uznesenie o vznesení obvinenia, v ktorom bol jeho priebeh opísaný.

Výpoveď odsúdeného bola uznesením značne ovplyvnená a vo veľkej miere opakoval informácie v ňom uvedené bez toho, aby si uvedomil dôsledky takého konania. Odsúdený tiež namietal znalecký posudok vypracovaný v pôvodnom konaní. Obhajoba sa preto domnieva, že súd prvého stupňa v konaní pod sp. un. 1T/45/2015 nezistil skutočný stav riadne, existujú pochybnosti o tom, či sa skutok vôbec stal, kto a kedy ho spáchal. Odsúdený žiada o povolenie obnovy konania, nakoľko vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchateľa, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchateľa, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Na verejnom zasadnutí súdu prvého stupňa konanom dňa 15.01.2020 odsúdený zotrval na podanom návrhu a jeho dôvodoch. Súd prvého stupňa oboznámil listinné dôkazy, a to predovšetkým písomné vyjadrenia P. Q., Z. E., W. X., V. H. a lekársku správu zo dňa 04.08.2015, ktoré predložil odsúdený k svojmu návrhu na povolenie obnovy konania. Odsúdený následne navrhol vypočuť svedkov V. H. a W. X..

Na verejnom zasadnutí konanom dňa 24.08.2020 súd prvého stupňa vypočul svedka V. H., ktorý vypovedal, že konflikt odsúdeného a poškodeného videl na vlastné oči, keď išiel venčiť psa, bolo to asi 40 -50 metrov od neho. Svedok H. započul „Daj pokoj môjmu synovi“, čo sa dialo predtým ale nevidel, nevidel žiadny fyzický útok. Keď prechádzal okolo, tak už tam niečo prebiehalo, celý indigent pravdepodobne nezachytil. Chvíľku sledoval, čo sa bude diať a pomaly išiel domov. Oni tam pravdepodobne zostali, svedok to ďalej neriešil. Iné okolnosti toho dňa si svedok nepamätal, je to 6 rokov dozadu. Súd prvého stupňa následne v zmysle § 272 ods. 3 Tr. por. odmietol vykonať dôkazy navrhnuté odsúdeným, a to vypočuť svedka X. v domácom prostredí vzhľadom na jeho zdravotný stav a pandemickú situáciu, a vypočuť svedka R. M., nakoľko tento dôkaz považoval za nadbytočný. Súd prvého stupňa následne oboznámil register trestov a register priestupkov odsúdeného. Prokurátor na verejnom zasadnutí navrhol žiadosť o obnovu konania zamietnuť z dôvodu, že nie sú splnené podmienky obnovy konania. Odsúdený navrhol vyhovieť jeho návrhu a povoliť obnovu konania. Následne súd prvého stupňa rozhodol napadnutým uznesením.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchateľa, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchateľa, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Sťažnostný súd konštatuje, že pre povolenie obnovy konania vo všeobecnosti musia byť kumulatívne splnené dve podmienky. Musia nastať skutočnosti súdu skôr neznáme, a zároveň musia byť spôsobilé priviesť priaznivejšie rozhodnutie pre páchateľa, v tomto prípade vo výroku o vine. Možnosť zasahovania do právoplatných rozhodnutí súdov je však v súlade so zásadou nemennosti právoplatných rozhodnutí pre zaručenie právnej istoty striktno obmedzená určením presných zákonných kritérií uvedených v citovanom ustanovení § 394 ods. 1 Trestného zákona. Už zo systematického zaradenia inštitútu obnovy konania medzi mimoriadne opravné prostriedky je zrejmé, že v konaní o povolenie obnovy nedochádza k opätovnému prehodnocovaniu veci, ale jedná sa posúdenie, či nová skutočnosť, ak je daná, spôsobuje takú zmenu dôkaznej situácie, že by bolo potrebné obvineného spod obžaloby oslobodiť alebo uznať za vinného podľa miernejšieho ustanovenia zákona. Obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorého účelom je odstrániť nedostatky v skutkových zisteniach právoplatných rozhodnutí, a to v prípadoch, keď príčiny zistených nedostatkov vyšli najavo až po právoplatnosti pôvodného rozhodnutia.

Za skutočnosti skôr neznáme sa považujú tie, ktoré neboli predmetom dokazovania pred rozhodnutím, ktorého sa týka návrh na obnovu konania, pričom ide o objektívne existujúci jav, ktorý nie je v tej istej veci dôkazom, ale môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Novú skutočnosť je v konaní o obnove konania treba zvyčajne aj preukázať dôkazom.

Za dôkazy skôr neznáme sa považujú jednak dôkazy, ktoré neboli vykonané v pôvodnom konaní, ako aj dôkazy síce v pôvodnom konaní vykonané, ale majúce nový obsah. Nové dôkazy sa môžu týkať jednak nových skutočností, jednak skutočností, ktoré boli v pôvodnom konaní namietané alebo boli známe, avšak neboli ohľadom nich v pôvodnom konaní žiadne alebo dostatočné dôkazy. Obnove konania nebráni, ak dotknutá strana o existencii predmetného dôkazu resp. skutočnosti vedela, ale ich neuplatnila v pôvodnom konaní.

V konaní o obnove konania musí súd skúmať, či skutočnosti a dôkazy skôr neznáme sú spôsobilé samé osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie vo veci ako je existujúce právoplatné rozhodnutie. Také skúmanie musí súd uskutočniť porovnaním vykonaných dôkazov a zisteného skutkového stavu veci v pôvodnom konaní s dôkazným významom novo tvrdených skutočností a novo navrhovaných dôkazov vykonaných v konaní o obnove konania. Výsledkom takého skúmania musí byť aspoň určitý stupeň vyššej pravdepodobnosti, resp. dôvodný predpoklad zmeny právoplatného rozhodnutia. Nestačí však nekritické prevzatie novo uvádzaných skutočností, resp. nových dôkazov uvádzaných počas konania o obnove konania bez toho, aby došlo súdom k ich zhodnoteniu vo vzťahu ku dôkazom, ktoré boli vykonané v pôvodnom konaní a ktoré viedli k pôvodne zistenému skutkovému stavu veci, resp. k pôvodnému rozhodnutiu, ktoré sa stalo právoplatným.

Z návrhu na povolenie obnovy konania vyplýva, že obvinený spochybňuje výpoveď poškodeného V. P. V., ako aj závery znaleckého posudku V. V. M. W., z ktorých súd v pôvodnom konaní vyvodil záver o vine odsúdeného. Poukazuje na vyhlásenia svedkov W. X., V. H., ako aj svojej matky a Z. E., z ktorých vyplýva, že k žiadnym fyzickým úderom zo strany odsúdeného voči poškodenému nedošlo. Pokiaľ ide o priznanie odsúdeného v prípravnom konaní, odsúdený uvádza, že v deň skutku bol značne opitý, incident s poškodeným si takmer vôbec nepamätá. Jeho priznávajúca výpoveď bola ovplyvnená uznesením o vznesení obvinenia, v ktorom bol skutok opísaný, preto obvinený vo veľkej miere opakovane informácie z uznesenia.

Sťažnostný súd uvádza, že v prejednávanej veci je nesporným, že bola splnená prvá z uvedených podmienok, keďže svedok H. a X. neboli v pôvodnom konaní vypočutí, a teda ide o dôkazy súdu skôr neznáme.

Nebola však splnená druhá zo zákonných podmienok, ktorej splnenie je nevyhnutné pre povolenie obnovy konania.

Pokiaľ ide o výpoveď svedka V. H., obsah jeho výpovede neodôvodňuje iné rozhodnutie ohľadom viny, resp. trestu. Tento dôkaz totiž nie je v rozpore s vykonanými dôkazmi v pôvodnom konaní (vrátane výpovede samotného odsúdeného), nakoľko svedok H. videl iba časť konfliktu odsúdeného s poškodeným. Jeho výpoveďou nie je vyvrátená výpoveď poškodeného, ktorý usvedčuje odsúdeného, preto jeho výpoveď nepostačuje na povolenie obnovy konania a prelomenie právoplatnosti rozhodnutej veci.

Pokiaľ ide o ďalší navrhnutý dôkaz - výsluch svedka X. v domácom prostredí, ktorého vykonanie súd prvého stupňa odmietol vzhľadom na aktuálnu padnemickú situáciu a vážne pneumologické ochorenie tohto svedka, odvolací súd uvádza, že hoci dôkaz výsluchom svedka W. X. nebol vykonaný v pôvodnom konaní, a teda v doslovnom význame spĺňa požiadavku novosti, ani tento dôkaz nie je spôsobilý vyvrátiť dôkaznú silu výsluchu poškodeného a podaného znaleckého posudku v pôvodnom konaní v kombinácii s priznaním odsúdeného učené v prípravnom konaní. Odsúdený v prípravnom konaní priznal fyzické napadnutie poškodeného a aj nebezpečné vyhrážky, ktoré mu zároveň adresoval a tento skutok olutoval. Po doručení trestného rozkazu súdom prvého stupňa nepodal voči nemu opravný prostriedok. Rovnaké závery platia aj o výsluchu svedka R. M., ktorého výsluch súd prvého stupňa tiež odmietol vykonať.

Pokiaľ ide o tvrdenie odsúdeného v návrhu na povolenie obnovy konania, že bol značne pod vplyvom alkoholu a incident si vôbec nepamätal a pri svojej priznávajúcej výpovedi iba reprodukoval informácie z uznesenia o vznesení obvinenia, toto jeho tvrdenie nekorešponduje s výpoveďou odsúdeného z prípravného konania. Pri svojej výpovedi v prípravnom konaní totiž odsúdený uvádzal informácie a detaily, ktoré neboli uvedené v predmetnom uznesení.

Pokiaľ ide o námietku odsúdeného, že súd neprihliadol na písomné vyhlásenie svedkyňi Z. E. a P. Q. odvolací súd uvádza, že písomné vyjadrenie Z. E. nie je v rozpore s jej výpoveďou z prípravného konania. Svedkyňa E. v prípravnom konaní uviedla, že nepočula žiadne vyhrážky zo strany odsúdeného voči poškodenému, nepočula, že by mu povedal, že ho zabije, ale či to povedal predtým, ako tam svedkyňa prišla, to svedkyňa nevie. Rovnako sa vyjadrila aj fyzickému útoku keď uviedla, že počas jej prítomnosti odsúdený poškodeného neudrel, či to urobil predtým, to nevie, nakoľko nevidela celý incident. Uvedené skutočnosti vyplývajú aj z predmetného písomného vyhlásenia, preto možno konštatovať, že sa nejedná o dôkaz síce v pôvodnom konaní vykonaný, ale majúci nový obsah. Pokiaľ ide o písomné vyhlásenie P. Q. sťažnostný súd uvádza, že vôbec nesúvisí so skutkom, a týka sa iba okolností, ktorá sa odohrala po skutku. Na základe týchto skutočností sťažnostný súd uvádza, že ani uvedené dôkazy neboli spôsobilé zmeniť pôvodné meritórne odsudzujúce rozhodnutie s poukazom na vykonané dôkazy v pôvodnom konaní tak, ako je to uvedené vyššie.

Pokiaľ ide v návrhu na povolenie obnovy konania obvineným namietaný záver znaleckého posudku sťažnostný súd uvádza, že účelom obnovy konania nie je revízia pôvodného trestného stíhania ani verifikovanie pôvodne vykonaných dôkazov, či spochybňovanie spôsobu, akým ich hodnotil súd v pôvodnom konaní, tieto sú totiž nezvratné, nemožno ich meniť ani inak korigovať a dôkazy, ktoré už boli vykonané v pôvodnom konaní nemožno neustále opakovať.

Sťažnostnú námietku spočívajúca v tom, že sa prvostupňový súd nedostatočne vysporiadal v napadnutom rozhodnutí so skutočnosťami uvádzaným v návrhu na povolenie obnovy konania, vyhodnotil sťažnostný súd za nedôvodnú, keďže na tieto skutočnosti argumentačne reagoval sťažnostný súd v tomto rozhodnutí a podľa ustálenej súdnej praxe odôvodnenie rozhodnutí prvostupňového súdu a nadriadeného súdu nemožno posudzovať izolovane, keďže prvostupňové a druhostupňové konanie z pohľadu predmetu konania tvoria jeden celok.

Z vyššie uvedených dôvodov sťažnostný súd konštatuje, že po právoplatnosti rozsudku nevyšli najavo žiadne nové skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na správnosť pôvodných skutkových či právnych záverov. Správne preto rozhodol súd prvého stupňa, ak zamietol návrh obvineného na povolenie obnovy konania. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd nepovažoval sťažnosť odsúdeného za dôvodnú, nezistil dôvody pre zrušenie alebo zmenu napadnutého uznesenia, preto sťažnosť odsúdeného podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.